

UCHOVAT VZPOMÍNKY – ZACHOVAT AUTENTICKÁ MÍSTA – PŘEVZÍT ODPOVĚDNOST

My, níže podepsaní, přeživší oběti německých koncentračních táborů, ženy a muži, zastupujeme Mezinárodní výbory vězňů koncentračních táborů a jejich odloučených táborů. Vzpomínáme na naše zavražděné rodiny a milióny obětí, které byly zabity natěchto místech popela. Jejich pronásledování a zavraždění z rasistických, politických, náboženských, sociálních, biologických a ekonomických důvodů a zločinná válka přivedly svět na pokraj propasti a zanechaly hrůznou bilanci.

Po našem osvobození jsme přísahali, že vybudujeme nový svět míru a svobody: Angažovali jsme se, abychom zabránili opakování těchto nesrovnatelných zločinů. Po celý život jsme podávali svědectví, po celý život jsme se snažili informovat mladé lidi o našich zážitcích a zkušenostech a jejich příčinách.

Proto nás obzvláště zarmucuje a velmi rozhořčuje, že musíme dnes konstatovat: Svět se z našich dějin velmi málo poučil. Právě proto musí být i nadále stejnou měrou úkolem občanů a státu vzpomínka a udržování památky zemřelých.

Dřívější koncentrační tábory jsou dnes kamennými svědky minulosti: Jsou to místa činu, mezinárodní hřbitovy, muzea a místa vzdělávání. Jsou důkazem proti popírání a bagatelizování a musí být trvale zachovány. Jsou to místa vědeckého bádání a pedagogické angažovanosti. Pedagogická péče o návštěvníky musí být dostatečně zaručena.

Nesrovnatelné zločiny národních socialistů proti lidstvu – v této souvislosti musí být především připomenut holocaust – se děly v německé odpovědnosti. Německo udělalo hodně pro zpracování svých dějin. Očekáváme, že Spolková republika a její občané i v budoucnosti v obzvláštní míře dostojí své odpovědnosti.

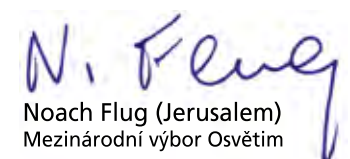
Ale i Evropa má svůj úkol: Místo, aby se naše ideály uplatňovaly pro demokracii, mír, toleranci, sebeurčení a lidská práva, používají se často dějiny k tomu, aby rozsávaly sváry mezi lidmi, skupinami a národy. Jsme proti tomu, aby se

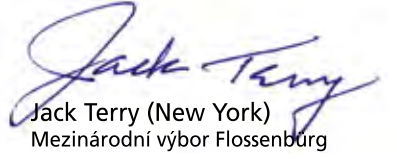
vzájemně vyúčtovala vina, aby byly zkušenosti utrpení hierarchizovány, aby oběti byly vydány vzájemné konkurenci a historické fáze spolu smíchány. Proto podporujeme apel, pronesený 2004 před Spolkovým sněmem dřívější prezidentkou Evropského parlamentu Simonou Veilovou, která přežila tábor Osvětim, že vzpomínka musí být dále předávána. Evropa by měla svoji společnou minulost znát jako celek a hlásit se k ní, včetně všech světlých i stinných stránek; každý členský stát by měl znát svoje chyby a svá selhání a přiznat se k nim, vyrovnat se se svojí vlastní minulostí, aby se mohl vyrovnat i se svými sousedy.“

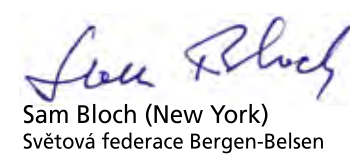
Naše řady řídnou. Ve všech instancích našich svazů, jak na národní, tak i na mezinárodní úrovni, se k nám přidávají lidé, aby se ujali vzpomínek: Dávají nám víru v budoucnost, pokračují v naší práci. V dialogu, který s námi začal, musí oni pokračovat. Pro tuto práci potřebují podporu státu a společnosti.

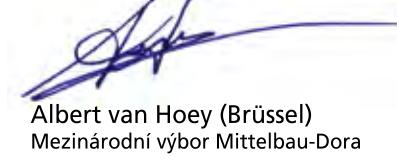
Poslední očití svědci se obracejí na Německo, na všechny evropské státy a na mezinárodní společenství, aby i v budoucnosti zachovávaly a uznávaly lidský dar vzpomínky a udržovaly památku zemřelých. Prosíme mladé lidi, aby pokračovali v našem boji proti nacistické ideologii a bojovali za spravedlivý, mírový a tolerantní svět, za svět, ve kterém nemá místo antisemitismus, rasismus, nepřátelství vůči cizincům a pravicový extremismus.

TOTO JE NÁŠ ODKAZ.

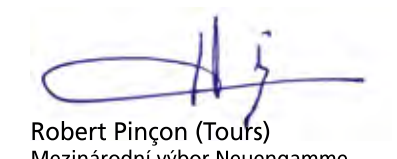

Noach Flug (Jerusalem)
Mezinárodní výbor Osvětim

Jack Terry (New York)
Mezinárodní výbor Flossenbürg

Sam Bloch (New York)
Světová federace Bergen-Belsen

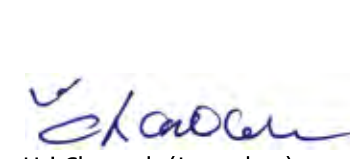

Albert van Hoey (Brüssel)
Mezinárodní výbor Mittelbau-Dora

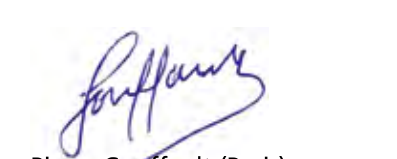

Bertrand Herz (Paris)
Mezinárodní výbor Buchenwald

Robert Pinçon (Tours)
Mezinárodní výbor Neuengamme

Max Mannheimer (München)
Mezinárodní výbor Dachau

Annette Chalut (Paris)
Mezinárodní výbor Ravensbrück

Uri Chanoch (Jerusalem)
Mezinárodní výbor odloučeného tábora Dachau

Pierre Gouffault (Paris)
Mezinárodní výbor Sachsenhausen